

[Helge Adam Møller]

ligt; det må være det afgørende vigtige. Danmark kan ikke hjælpe alle verdens nødstedte, men vi må i hvert fald sikre os, at vore ressourcer anvendes således, at de hjælper flest muligt.

Når man læser regeringens budgetanalyse, fremgår det klart, at der i 1993 blev anvendt ca. 6 mia. kr., og at det forventes, at der vil blive anvendt 7,4 mia. kr. i 1994. Når man så analyserer disse tal – og det har regeringen også gjort – viser det sig, at kun 10 pct. blev anvendt uden for Danmarks grænser, og at kun 3 pct. af de samlede 6 mia. kr. blev anvendt til hjælp i Eksjugoslavien. Og når vi ved fra samme budgetanalyse, at man altså kan hjælpe flygtninge i nærområdet for en omkostning, som er seks gange lavere end udgiften ved at hjælpe dem i Danmark, ja, så forekommer regeringens politik på dette område at være asocial.

Jeg mener ikke, at regeringen og ministeren har arbejdet tilstrækkelig aktivt på en markant øgning af hjælpen i nærområdet med henblik på at kunne hjælpe flest muligt. Når ministeren så siger: Jamen kroaterne vil jo ikke modtage flere; de har over en halv million i øjeblikket – Kroatien er naboland til Bosnien – må vi jo konstatere, at de, der søger eller har søgt i det sidste halve eller hele år, kommer via vores kontor i Zagreb, som ligger i Kroatien, og at de i gennemsnit har opholdt sig i adskillige måneder i Kroatien, før de søger i Zagreb, og så tager sagsbehandlingen tre, fire eller fem måneder, før de får mulighed for at komme til Danmark.

Det står i ministerens egen redegørelse, at sagsbehandlingstiden for tre måneder siden i gennemsnit var på fire måneder, fra det øjeblik man søgte på kontoret, til man endelig fik visum. Og da havde flygtningene i forvejen været i området i et par måneder. Flygtningene har altså typisk været uden for Bosnien et sted mellem fire og otte måneder, før de kommer til Danmark.

Vores forslag er så: Sæt kniven på struben over for kroaterne og sig: Vi tager kun dem, der ikke kan hjælpes andre steder, dem, der kræver hospitalsbehandling, dem, der kommer fra en krigsfangelej!

Til gengæld er vi villige til i stedet at anvende 10.000 eller 15.000 kr. eller et tilsvarende beløb ekstra på at hjælpe i Kroatien, for de har bestemt problemer med de flygtninge, de har.

Det må være langt mere effektivt at hjælpe dér, og det er også langt mere effektivt, i det øjeblik der bliver fred i Bosnien og flygtningene skal tilbage.

Ministeren siger, at jeg tegner et vrængbillede af kommunernes reaktion på ministerens skrivelse. Nu har jeg ikke en halv time til det, så jeg vil i den forbindelse bare ganske kort citere, hvad Kommunernes Landsforening skrev i et brev den 21. januar:

»Landsforeningen er fortsat af den opfattelse, at en bedre fordeling skal ske ad frivillighedens vej, og at ministeren ved sin henvendelse tilsyneladende ikke har ønsket en frivillig løsning. Landsforeningen henstiller, at en løsning af asylkapacitetsproblemet fremmes gennem incitamenter og ikke gennem indgreb uden om kommunalbestyrelsen.«

Og landsforeningens formand på det tidspunkt, socialdemokraten Hilmar Sølund, siger: »Det er dumt at trække noget ned over hovedet på kommunerne, når vi lige så godt kunne ordne det ad frivillighedens vej. Og han siger til Jyllands-Posten den 1. marts: »Ministerens udspil var bombastisk og trusselagtigt.« Det er altså den socialdemokratiske formand for landsforeningen, så ordene er altså ikke mine egne.

Formanden for kommuneferien i Storstrøms Amt, den socialdemokratiske borgmester i Næstved, Henning Jensen, siger: »Vi ønsker samarbejde om en løsning, ikke diktater.« Han siger også: »Indenrigsministerens brev af 14. december har desværre karakter af statslig centralisering i spørgsmålet om etablering af yderligere asylkapacitet.« Han siger endvidere: »Skrivelsen er et direkte brud på det hidtidige samarbejde om at finde løsninger ad frivillighedens vej.« Og han slutter med at sige vedrørende den skriftlige beretning den 1. marts: »Rådet til indenrigsministeren må derfor være, at staten bør vende tilbage til samarbejds- og frivillighedslinjen.«

Det er altså ikke noget, jeg eller De Konservative siger; det er noget, som Kommunernes Landsforening og et stort antal socialdemokrater har sagt til ministeren.

Lad mig så sige vedrørende den enevældige beslutning, ministeren har taget vedrørende flygtningene fra det tidligere Jugoslavien, at jeg finder, at indenrigsministeren nærmest har opført sig som solkongen, Ludvig den Fjorten-